

Τῆ Κυριακῇ Ε΄ τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατασκευαστικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυριε εκεκραξα προς σε ει σα κου σο ονμου
 ει σα κου σο ον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα
 ξα προς σε ει σα κου σο ονμου προ σχες τη φω νη της δε
 η σε ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει
 σα κουσονμου Κυ υ ρι ι ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ σευ χη η μου ως θυ
 μι α μα ε νω πι ο ο ον σου ε πα ρσις των χει
 ρων μου θυ σι ι α ε σπε ρι νη ει σα κουσονμου Κυ υ
 ρι ε

Ἦ Στιχολογία. ᾠδὴ λ

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και
 θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χειλη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο
 νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
 τι ι αις

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοιστην α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των<sup>ν
δλ</sup>

Π^{Νη} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου<sup>ν
δλ</sup>

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των<sup>ν
δλ</sup>

Α^{Νη} κου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην<sup>ν
δλ</sup>

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου<sup>ν
δλ</sup>

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη
σαν το ο ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με νων την α νο μι αν

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα
ρτω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα
νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ εγ νω σ τας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρου
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

A^{Nη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυχην μου

E^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

P^{Nη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

(Τέσσερα κατανοκτικά του ήχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο

μο λο γη σαθετω ο νο μα τι σου

Σ^{Nη} ε τον Βα σι λε α και Δε σπο ο την Αγ γε λοι α

παυστως α νυ μν θ σιν ε γω δε σοι οι προ σπι ι ι

πτω ως ο Τε λω νης κρα α ζων ο Θε ος

ι λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

ε ως ου αν τα πο

δως μοι ^ν _{δλ}

A^{Nη} θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη η μτ τοις

κυ μα σι ττ βι ου μη κα λυ πττ ^ν _{δλ} α να νη ψον βο

ω σα προς τον σο ον ευ ερ γε την ο Θε ος ι λα

σθη τι ι μοικαι σω ω σο ον με ^ν _{δλ}

Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ^ν _{δλ} ^χ _{δλ} ει σα κου

σον της φω νης μου ^ν _{δλ}

Δ^{Nη} α κρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τη γυ ναι

κι τη α μαρ τω λω ^ν _{δλ} και α ξι ω σον με βρε ε

ε χειν ττς πο δας στ ^ε _{δλ} ττς ε με εκ της ο δου της

πλα νης ε λε ευ θε ρω σαν τας ^ν _{δλ} και μ ρον ευ ω δι ας

σοι προ σφε ε ρειν βι ον καθα ρον εν με τα νοι α μοι

κτι σθεν τα ^ν _{δλ} ι να Α κου ου σω κα γω ω της ευκ

ται ας σου φω νης η πι ι στις στ σε σω κε ε σε πο

ρευ ου εις ει ρη νην ^ν _{δλ}

Στίχ. δ. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα ^ν _{δλ} ^χ _{δλ} εις την φω νην ^ν _{δλ}

της δε η σε ως μου ^v _{δλ}
Ο^{Nη} ^{Δι} ^{Nη}
 ταν λαβωκα τα νυν τα πλη η η θητων πε πρα
 γμενων μοι δει νων και εις εν νοιαν ελ θωτης φο βε ρας
 ε κει νης ε τα σε ως τρο μω συ νε χο με ε νος προς σε ε
 κα τα φε ευ γω τον φι λαν θρω πον Θε ον ^v _{δλ} δι ο μη
 με πα ρι ι ι δης ^v _{δλ} ι κε τευ ω σε μο νε α α
 να μαρ τη τε ^v _{δλ} δω ρη σαι κα τα νυ ξιν τη τα πει
 νη μου ψυ χη προ τελευ της και σω ω σο ον με ^v _{δλ}

Στιχηρά Προσόμοια. Ποίημα Ἰωσήφ.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

^Δ _{δλ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στι ^Δ _{δλ}
Π ^Δ _{δλ}
 τω χευσας ο πλσ σι ος Χρι στε ^Δ _{δλ} τς βρο τς ε πλσ τι
 σας ^π ₉ α θα να σι αν και ελ λαμ ψιν ^π ₉ δι ο πτω χευ σα
 ντα ^π ₉ η δο ναις τς βι ι ς ^Δ _{δλ} α ρε ταις με πλσ τι σον
 και πε νη τι Λα ζα ρω με συν τα ξον της τς πλσ ς σι ς
 με ^π ₉ τι μω ρι ι ας ε ξαι ρθ μενος ^Δ _{δλ} και γε ε νης

της α πο κει με ε νη ης μοι

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α κι αν ε πλ η τη σα δει νως και τρυ φην η γα πη

σα και των εν βι ω α πη λ αυ σα α η δο νω ων Κυ

ρι ε και πυ ρος γε ε ε νης υ πο δι κος γε γο

να λι μωτ τον τα τον νην μως Λα ζα ρον πα ρα βλε ε ψα

μενος προ πυ λω ων των θει ων πρα ξε ων ερ ρι μι με

νον οι κτειρον με Δε ε σπο ο τα

Ἄτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Νεφέλην σε φωτός. Ἦχος Πα φ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Τ ην ε κτην των σε πτω ων Νη στει ων Ε βδο

μα α δα προ θυ μως α παρ χο με νοι Κυ ρι ω

προ ε ορ τι ον υ υ μνον των Βα ι ων α σω

μεν πι στοι ^περ χο με νω εν δο ο ξη δυ να α
 μει Θε ο τητος ^Δε πι την Ι ε ρσ σα λημ νε
 κρωω σαι τον θα να τον ^πδι ο ε τοι μα σω μεν ευ
 σε βως ^Δτα της νι κης συμ βο ο λα τς κλα δς των α ρε
 των ^Δτο Ω σαν να εκ βο η η σαι ^Δτω Ποι η τη η τς
 παντος ^π

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^πΝη ρ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^ε

των α νο μι ων αυ τς ^ε
 εκ πα σω ων ^κ

M^{Πα} αρ τυς α θλο φο ρε ^{Νη} Εν δο ξε δι α Χρι στον τον
 Θε ον ^ε πο λυ ω δυ να βα σα να ^π και στρε βλω σεις σω μα
 τος ^{Πα} υ πο μει νας στε ρ ρο τα τα ^π τον σον α
 γω ω να χαι ρων δι η νυ σας ^π και των στε φα α
 νων της δο ξης ε τυ χες ^{Νη} πα α σιν αι τς μενος ^ε
 ι λα σμον και ε λε ος τοις ευ σε βως ^{Πα} ^{Δι} πι στει ε ορ τα ^π

ζσ σι^Δ την^{Νη} θει αν μνη η μην σου^ν

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Μα ρτυς α θλη τα παν θαυ μα στε υ περ Χρι στς σταυ

ρω θεις τον Σταυ ρον υ πο μει ναντος ου ρα νο θεν η κσ

σας εκ Θε ου Πα ντο κρα το ρος φω νης τι

μι ι ας προ σκα λθ με νης σε προ στας ε κει ει

θεν μο νας α οι δι με εν αις γε νο μενος

των βρα βει ων ε τυ χες ως νι κη της ο θεν ευ φη μσ

μενσε και μα κα ρι ι ζο μεν

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με νει εις τον αι ω να

Ηει α Α γα πη πυ ρσ με νοσ το προ σα γο με

νον πυρ τω α γι ω σσ σω μα τι δρο σι σμω τσ Πνευ

μα τος α θλη τα ε καρ τε ρη σας εν τευ θεν

ω ω φθης λαμ πας πο λυ φω τος πιμ προ σα

πα α σαν πλανηνη πολυ θε ον ο ο θεν την μνη
 μηνσ^ε την α γι αν ση μερον χρε ω στι κως παν τες^{Δι}
 ε ορ τα ζομεν^{Νη} σε μα κα ρι ι ζον τες^ν

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^{πδ} Νη ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Φ ως η τε κου σα το α δυ τον τον σκο τι σθε ντα

με νυν υπο πα σης και ο τητος α πο γνωμης Δεσ

ποι να τη ση αι γλη κα ταυ γα σον και τω φω

τι ι με τω σω ση μει ω σον ο πως τοις λυ υ

κοις α νε πι βλ λευ τος ο ο λως γε νη σομαι

υ πο σσ κε πο μενος και α σφα λως σε μνη ο δη

γσ μενος προς τρι βον ε εν θε ε ο ο ο ον

Τὸ ἀργόν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι ω

Πνε μα α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α μην

Φ ως η τε κς σα το ο α δυ υ τον τον σκο τι ι

σθε ε ντα α με ε νυν υ υ πο πα α α

σης σκαι ο τη η το ος α πο γνω ωμης Δεσποι να

τη ση αι γλη κα α τα α αυ γα α α α σον

και τω ω φω ω τι με ε τω ω σω ω ση μει ει

ω ω ω σον ο πως τοι οις λυ κοις α α νε ε

πι βου ου λε ε ευ τος ο ο ο λω ως γε ε

νη σο ο μαι υ πο σου σκε πο με ε νο ος και

ασφα λω ω ω ως σε μνη ο δη γς με νο ος προς

τρι ι βον ε εν θε ε ο ο ο ον

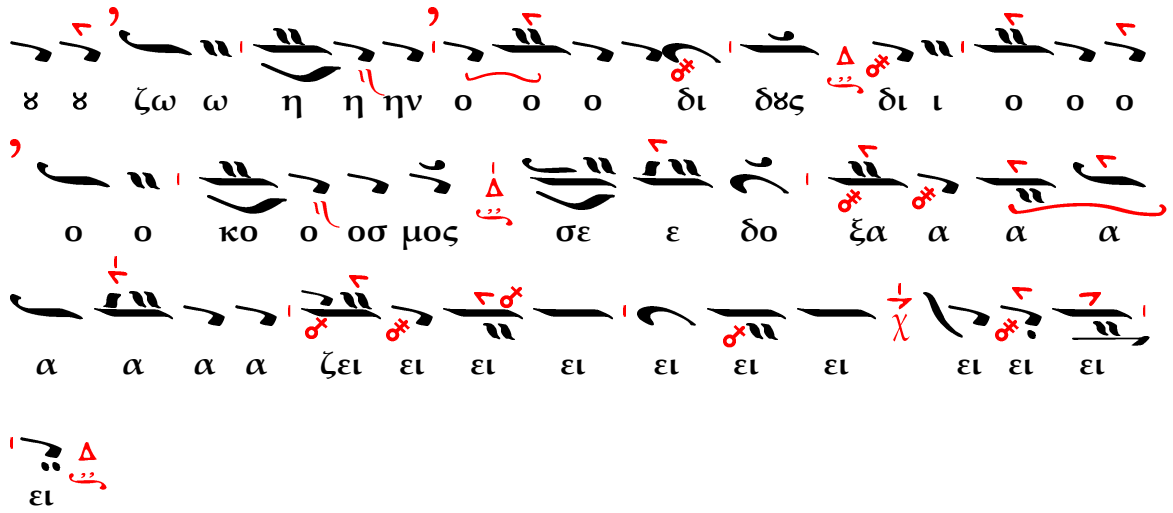
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
ς ῃ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σθ ῃ ῃ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνθ ῃ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε ῃ

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

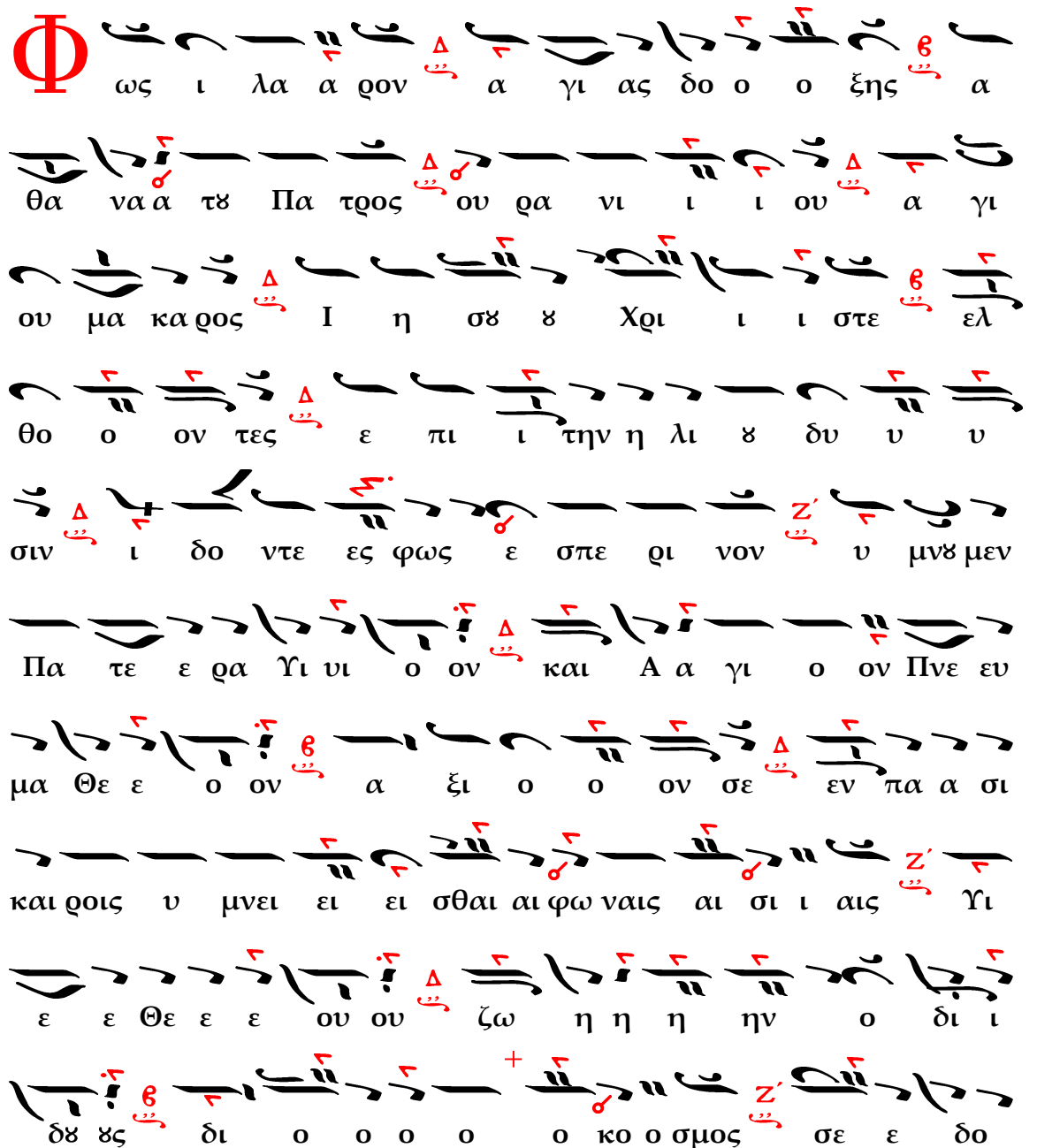
 ο ο κο ο σσ μος σε ε δο ξα α α α

 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει

 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

 θα να α τϺ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σϺ ς Χρι ι ι στε ελ

 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ

 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνθ μεν

 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι

 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

 δϺ ς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

— α α α ζει Δ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως:

Ἦχος πλ' Νη ρ

Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι
ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βχ υ υ τοις
φο βχ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οιοιοιοιοι
οις το Ο ο νο μα α σα Κυ υ υ ρι ι ι ι
ε

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα εν τω

α κη δι α α σαι τη η ην καρ δι ι ι ι
α α α αν μσ

τὸ αὐτό.

Ἔδωκας κληρονομίαν...

Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπη των πτε ρυ υ υ υ

γω ω ω ων σα

τὸ τρίτον

Ε^{Νη}
ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας
κλη ρο ο ο κλη ρο νο μι ι ι ι ι ι ι
ι α α α αν τοι οισ φο ο ο ο βϑ ϑ ϑ τοις
φο βϑ με ε ε ε ε ε ε ε ε νοι οι οι οι οι οισ
Πα
το Ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο μα α α α
α α α α α σϑ ϑ Κυυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
η ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν

δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ
ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων
τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ
ἀπεκδεχομένου τὸ παραρ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ
τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

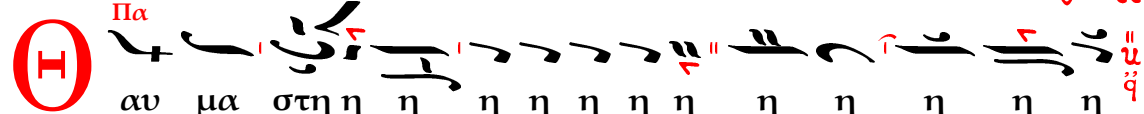
* * *

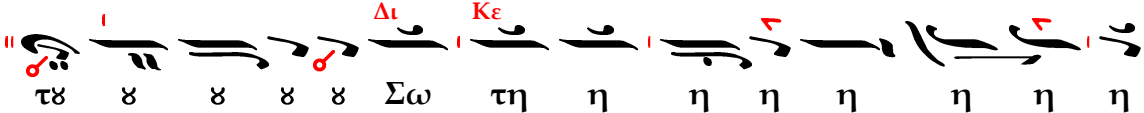
ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

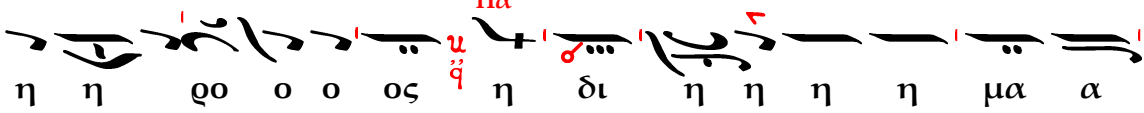
Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ.

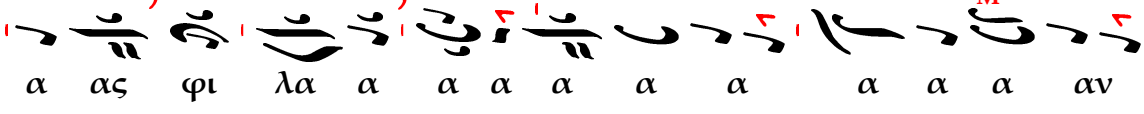
Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

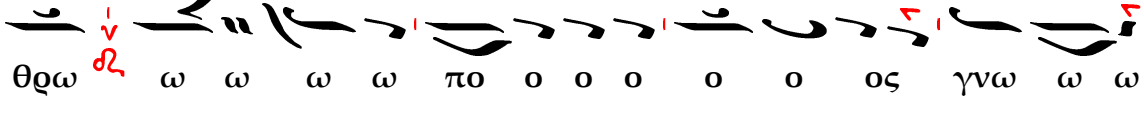
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Κε

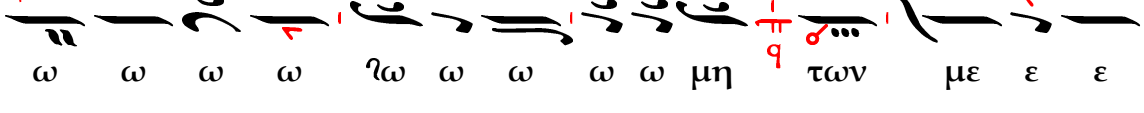

 Η ^{Πα}
 αυ μα στη η η η η η η η η η η η η

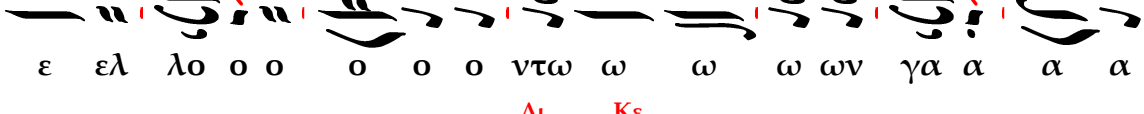

^{Δι} ^{Κε}
 τς ς ς ς ς Σω τη η η η η η η η

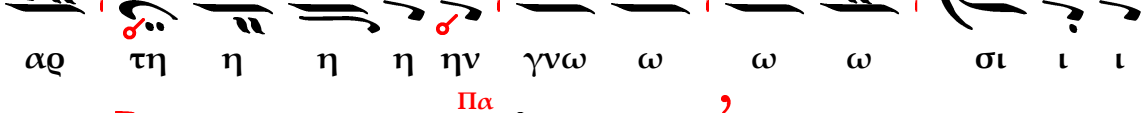

^{Πα}
 η η ρο ο ο ος η δι η η η η μα α

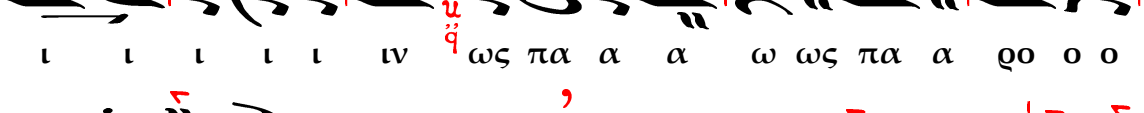

^M
 α ας φι λα α α α α α α α αν

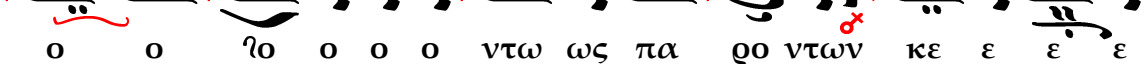

^{Πα}
 θρω ω ω ω ω πο ο ο ο ο ο ος γνω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω μη των με ε ε

 ε ελ λο ο ο ο ο ο ντω ω ω ω ν γα α α α

^{Δι} ^{Κε}
 αρ τη η η η η ν γνω ω ω ω σι ι ι

^{Πα}
 ι ι ι ι ι ι ν ως πα α α ω ως πα α ρο ο ο

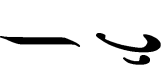

 ο ο ω ο ο ο ο ντω ως πα ρο ντων κε ε ε ε

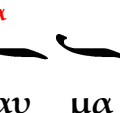
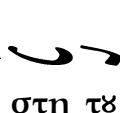
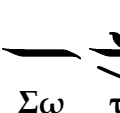

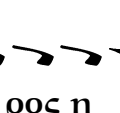
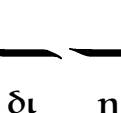

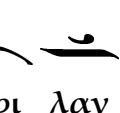

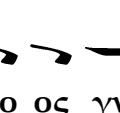
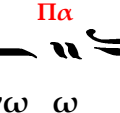

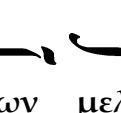
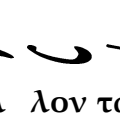

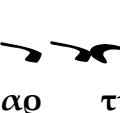
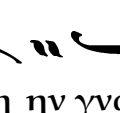
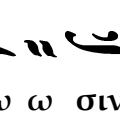
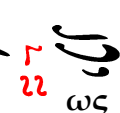

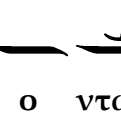

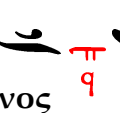
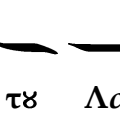

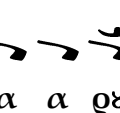
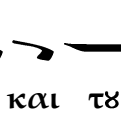
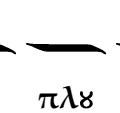
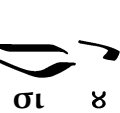
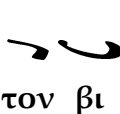
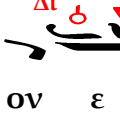

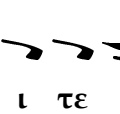

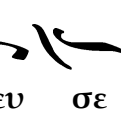

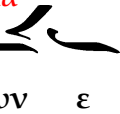
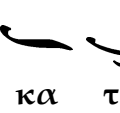
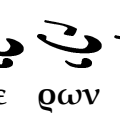
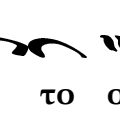
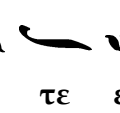
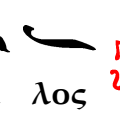
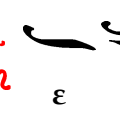

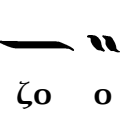

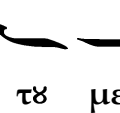
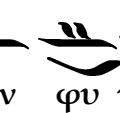
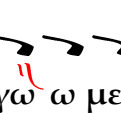
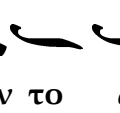
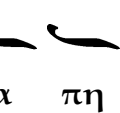

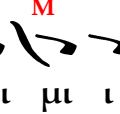
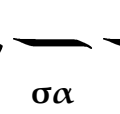
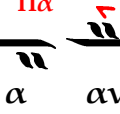
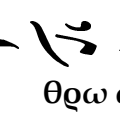
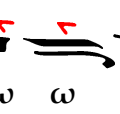

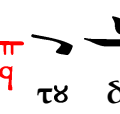
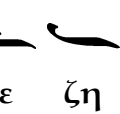

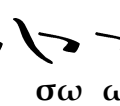
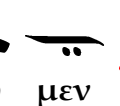
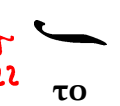
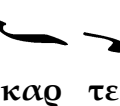
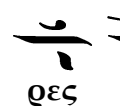

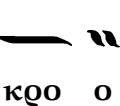
ἦ ω ω ω πον τῶ δε ε λιε ε ε ε ζη λω
 ω ω ω ω ω ω σω ω ω ω ω ἦω ω ω
 με εν το καρ τε ρε ε ε ε ε ε ε ες
 και αι λαι αι αι μα α α α α κρο ο ο ο ο
 ἦο ο ο ο ο ο ο ο θυ υ υ υ υ υ υ υ
 ἦυ και μα κροθυ μον προ ο ο ο ο ος το ο ο ο ο
 ο συ υν α α α αυ τω ω ω ω ω ω τῶ Α
 βρα α α α α α α α αμ κο ο ο ο ο ο ο
 ολ ποι οι οι οις εν θαλ πο ο ο ο ο με ε εν
 θαλ πο ο με ε νοι βο α α α α α α α
 ἦα α α α α α α αν δι και ο κρι ι ι
 ι τα Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ἦι ι Κυ ρι ι ε ε δο ο ο ο ο ο ο ο
 ἦο ο ο ο ο ο ο ξα α α α α α α ἦα α
 δο ξα σοι

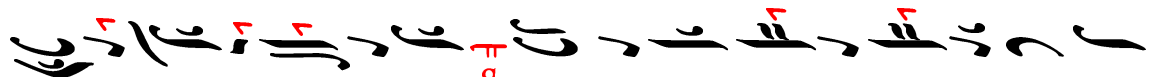

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων, αὐτῶν ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ε

ως ο ο κτει ρη η η η σαι αι η η η

μας

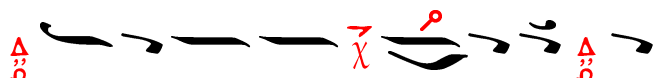
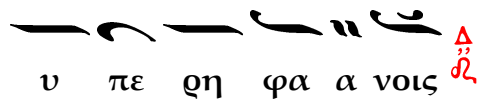

αυ μα στη τσ Σω τη η η ρος η δι η μας φι λαν

θρω πο ος γνω ω ω ω μη των μελ λον των γα

αρ τη ην γνω ω σιν ως πα ρο ο ντων κε ε κτη

με ε ε ε νος τσ Λα ζα α α ρσ και τσ πλσ σι ο

τον βι ον ε ε στη λι ι ι τε ε ε ευ σε ε των ε

κα τε ρων το ο τε ε λος ε νο ο πτρι ζο ο

ο ο με ε ε ε νοι τσ μεν φυ γω ω μεν το α πη

νες και μι ι σα α αν θρω ω ω πον τσ δε ζη

λω ω σω ω μεν το καρ τε ρες και αι μα κρο ο

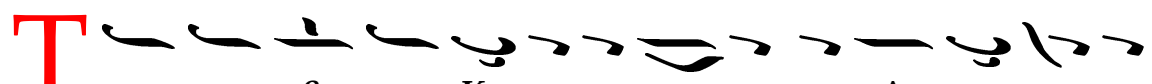
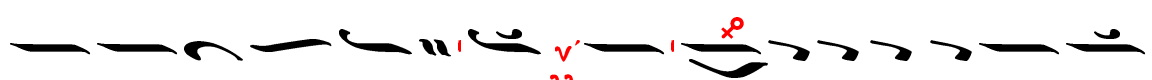

 ο ο θυ υ υ υ μον ^π προς τοις συν α αυ τω ω τϛ Α

 βρα α αμ κο ο ολ ποι οισ εν θαλ πο με νοι οι βο ο

 α αν ^{Πα} ^π δι και ο κρι ι ι τα α α Κυ υ ρι

 ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ^Δ ὅτι ἐπὶ πολὺ ^Δ
 ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ^Δ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ^Δ

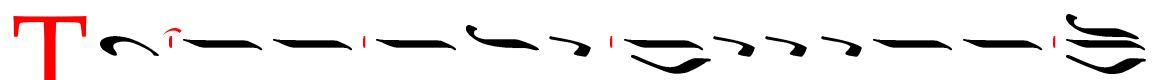
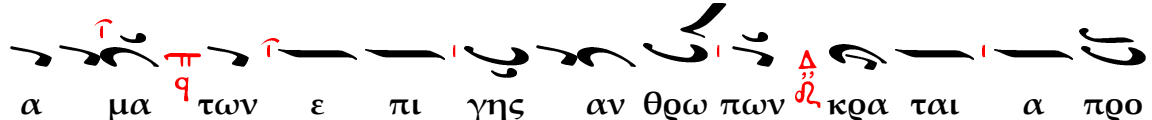
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, ^Δ
^Δ και η ε ξϛ ^Δ δε νωσις ^Δ τοις

 υ πε ρη φα α νοις ^Δ

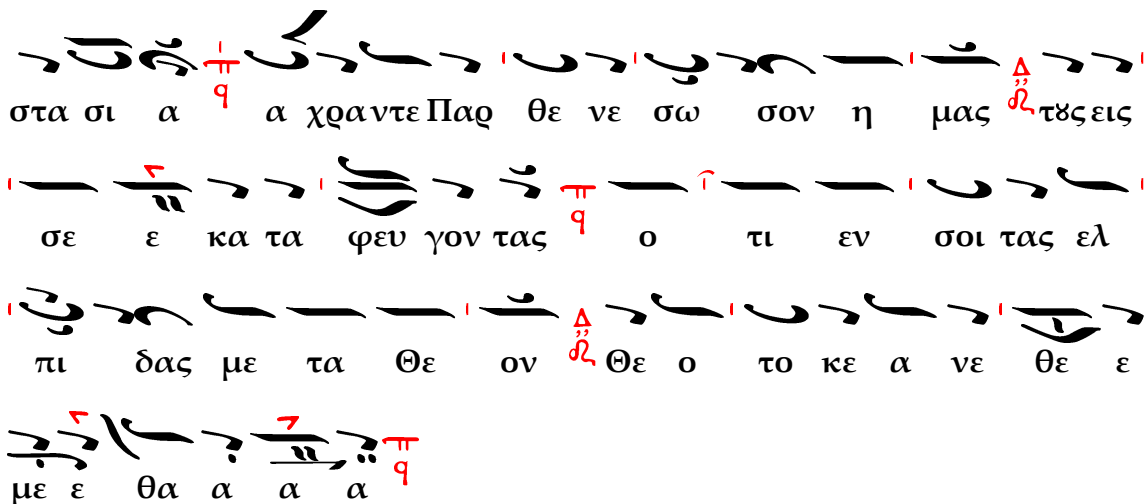
Τ η πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων

 και της Θε ο το ο κϛ ^ν ^ρ την σην ει ρηνηνδος η μιν

 και ε λε ησον η μας ως μο νος οι κτιρ μων ^Δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αὐτόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ ων ϛ ρα νι ων ταγ μα α των το α γαλ λι

 α μα ^π ^ρ των ε πι γης αν θρω πων ^Δ κρα ται α προ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
᾿Ωδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ φάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὁποίων ποιῶμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλήν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^υ₉ ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ξι ^{ν'}₂₂ και ευ λο
γη με νος ο καρ πο σ της κοι λι ας σθ ^υ₉ ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε ε στων ψυ χων η η μων ^υ₉

Β α πτι στα τθ Χρι στθ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω με των α νο μι ων η μων ^υ₉ σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις προ σβε ευ ει ν υ περ η μων ^υ₉

Δόξα.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω με κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^υ₉ υ μας γαρ θε ρ μθς προ στα α τας ^υ₉ προς

τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^u₉

Καὶ νῦν.

Και νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^u₉

Υπο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{v'}₂₂ κα τα φε ευ γο

μεν Θε ο το κε ^u₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{v'}₂₂

μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^u₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω

σαι η μας ^{v'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{v'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη

με νη η η η ⁷_u₉

Ὁ ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον μέ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς:

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἀγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετάνοιᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετάνοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα

στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὀσίου Ἐφραΐμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ἰβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὀσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι' -Ϡ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σθ
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν

α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι
 στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τϛ ϛ ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.
 * * * * *